

Jubileusz nestora polskiej neurologii — setne urodziny prof. dr. hab. n. med. Andrzeja Brzeckiego

17 maja 2021 roku prof. dr. hab. n. med. Andrzej Brzecki, wieloletni Kierownik Katedry i Kliniki Neurologii Akademii Medycznej we Wrocławiu, ukończył 100 lat. Z tej okazji listy gratulacyjne na ręce Jubilata przekazali Prezydent Wrocławia Jacek Sutryk oraz Rektor Uniwersytetu Medycznego we Wrocławiu prof. dr. hab. n. med. Piotr Ponikowski.

Profesor Andrzej Brzecki urodził się w Warszawie. W 1939 roku ukończył X Gimnazjum Humanistyczne we Lwowie. Tamże, w 1943 roku, rozpoczął studia medyczne na Fachowych Kursach Medycznych. Studia te kontynuował od 1945 roku w *Collegium Medicum* Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie, a następnie na Wydziale Lekarskim Uniwersytetu i Politechniki we Wrocławiu. W 1949 roku uzyskał dyplom lekarza, a sześć lat później, w 1951 roku, obronił pracę doktorską pt. „Oczopląs górnik”. W latach 1959–1960, podczas stażu naukowego w Szwajcarii, kształcił się w dziedzinie neurologii dziecięcej, elektromiografii i neuropatologii. W 1964 roku uzyskał stopień naukowy doktora habilitowanego na podstawie wyników badań doświadczalnych, przedstawionych w pracy habilitacyjnej pt. „Zachowanie się obrzęku mózgu pod wpływem niektórych czynników nerwowych”. Tytuł naukowy profesora uzyskał w 1979 roku. 1 października 1971 roku objął kierownictwo Katedry i Kliniki Neurologii Akademii Medycznej we Wrocławiu i sprawował tę funkcję przez 20 lat. Jego uczniem i następcą był prof. dr. hab. n. med. Ryszard Podemski.

Zainteresowania naukowe Jubilata skupiały się między innymi na diagnostyce i symptomatologii schorzeń układu nerwowego oraz na zagadnieniach z zakresu neurofizjologii klinicznej (okulo- i nystagmografia, elektromiografia i elektroneurografia). Pan Profesor Andrzej Brzecki był nauczycielem, mistrzem i wychowawcą dla

wielu lekarzy neurologów. Jednym z ulubionych kierunków badań Jubilata była neuropatologia w powiązaniu z zagadnieniami klinicznymi. Badania neuropatologiczne prowadził w klinicznej Pracowni Neuropatologii. Dotyczyły one przede wszystkim miażdżycy naczyń mózgowych oraz procesu starzenia się mózgu. Na podstawie tych badań powstały między innymi prace doktorskie, których był promotorem: „Charakterystyka miażdżycy tętnic podstawy mózgu u chorych na cukrzycę” (dr Piotr Olejniczak, 1983); „Sploty naczyń i naczyń w miażdżycy naczyń mózgowych” (dr Józefa Dąbrowska, 1987); „Zmiany stwardnieniowe małych naczyń (*arteriolosclerosis*) i nieswoisty zanik mózgu” (dr Ewa Karłowska, 1989); „Obraz mikroskopowy jądra Maynerta w wieku dojrzałym i w starości” (dr Małgorzata Szenborn); „Obrazy neurologiczne i neuropatologiczne mikro- i makroangiopatii cukrzycowej” (dr Halina Steranka, 1997).

Po przejściu na emeryturę Jubilat kontynuował swoje zainteresowania kliniczno-naukowe, angażując się jako konsultant oraz inspirator badań naukowych w Centrum Rehabilitacji i Neuropsychiatrii „Celestyn” w Mikoszewie k/Strzelina.

Z tego okresu pochodzi między innymi zajmująca praca na temat fizjopatologii mikrogleju (1997). W 2004 roku ukazała się monografia „Neurologdy lwowscy i ich wpływ na kształtowanie neurologii wrocławskiej”, nawiązująca do czasów lwowskiej edukacji Jubilata i spinająca w kłamerę dokonania neurologii lwowskiej oraz powojennej neurologii wrocławskiej. Kolejna praca to „Konsultacje neurologiczne i EEG” (2008), przygotowana wspólnie z mgr Jadwigą Ziemiańską-Banach, oparta na ogromnej wiedzy klinicznej i neurofizjologicznej Profesora Andrzeja Brzeckiego oraz praktycznym doświadczeniu współautorki, zdobytym podczas wieloletniej pracy w Pracowni EEG wrocławskiej Kliniki Neurologii. Założycielką tej Pracowni i jej wieloletnim kierownikiem była prof. dr hab. n. med. Anna Rudkowska-Brzecka — pionierka elektroencefalografii wrocławskiej. Niezwykle interesującą pozycją wydaną w 2010 roku przez

Wrocławskie Towarzystwo Naukowe jest także studium prof. Andrzeja Brzeckiego pt. „Niektóre zagadnienia przewagi półkulowej mózgu”, którego współautorką jest dr Katarzyna Mariańska. Zamówienie do sztuk plastycznych Jubilat wykorzystał w rozdziale „Dominacja półkulowa w malarstwie”, wskazując na znaczenie przewagi półkulowej i emocji w pracach Olgi Boznańskiej, Gustawa Klimta, Zofii Dziurzyńskiej-Rosińskiej oraz Stanisława Ignacego Witkiewicza.

Z wdzięcznością, szacunkiem i najlepszymi życzeniami wielu lat życia w dobrym zdrowiu i pogodnym nastroju

*Sławomir Budrewicz, Ryszard Podemski,
Maria Ejma
wraz z Zespołem Kliniki Neurologii UM
we Wrocławiu*